

**Rapport van de
vakjury
Corso Zundert 2016**

Foto: Malou Evers

De vakjury

Jitske Blom

Maarten Corbijn

Mark Damen

Frans Franciscus

Miesjel van Gerwen

Arie van Rangelrooij

Misjel Vermeiren

Juryvoorzitter

Frank Timmers

Inleiding

Deelnemers aan Corso Zundert mogen van hun jury transparantie verwachten. Een eerlijke mening over het vertoonde en achtergrond over de totstandkoming van de uitslag. Die geven we, op het gevaar af te worden bestempeld als zwartkijkers of als groep die de Zundertse trots – het corsogevoel – niet deelt.

Het tegenovergestelde is waar. Ook wij zijn trots iets te kunnen bijdragen aan dit fenomeen. Los van alle waardering, zijn er echter ook zorgen.

Is de jury negatief over het corso 2016? Nee, noem het positief kritisch. Zie de inhoud van dit juryrapport als een transparante poging om de ontwerpers te prikkelen het totale niveau verder op te tillen. Corso Zundert heeft bewezen daartoe in staat te zijn. Om het predicaat 's Werelds grootste corso met recht te blijven dragen, zijn uitdagingen broodnodig, jaar in jaar uit. Voor de ontwerpers, voor de 'keuzeheren' van de ontwerpen, voor de bouwers, voor de organisatoren van dit prachtige evenement, maar ook voor het publiek. Iedereen mag (moet?) geprikkeld en verrast worden met wat er op de eerste zondag van september voorbijkomt.

Is het vertoonde niveau dit jaar bar en boos? Nee, iedere wagen verdient applaus en waardering. We genieten van de kwaliteit, van het enthousiasme waarmee alles gemaakt is en van de puike afwerking. Maar in de variatie van ontwerpen hebben we beter gezien. De wagens zijn groot(s) en monumentaal, echte vernieuwers moeten we met een zaklicht zoeken.

We vieren dit jaar de terugkeer van de dieren in het Zundertse corso. Het voelt als een teruggang in de tijd. Naar ons idee is tot 2016 het dierenrijk als inspiratiebron flink teruggedrongen. Maar in het corso van dit jaar tellen we toch weer elf verbeeldingen van dieren (inclusief de twee draken).

Wat we soms missen is een diepere laag. Het narratief. Wat is het verhaal rondom de wagen? Of hoe verhoudt de wagen zich tot de wereld om ons heen?

Enerzijds is het prachtig dat veel wagens een tijdloos beeld weergeven en dat hoort ook bij goede kunst, dat het de tijd kan overleven. Anderzijds zijn aspecten als cultuur, politiek, tijdsgeest, controversie ook belangrijk in de kunst.

Dus liever niet zoveel random dieren in een random compositie als dit jaar. Hoe mooi ook. Af en toe meer diepgang, meer experiment. Daarmee wordt het spannender.

Naar het oordeel van de jury zou het goed zijn als ontwerpers zichzelf uitdagen om buiten hun eigen belevingswereld te denken, wat kan leiden tot nieuwe zoektochten.

Jureren is een subjectief proces met een idem resultaat. In een poging iets meetbaars mee te geven kunnen we melden dat de jury langer heeft stilgestaan (lees: meer keuze had) bij de staart van de uitslag, dan bij de kop. In het juryverslag is terug te lezen hoe dat komt. Meetbaar is ook het aantal wagens met bronvermelding. Anders gezegd: wagens die een bestaand kunstwerk als uitgangspunt hebben. Het verbeelden van een bestaand kunstwerk is 'tricky business'. Originaliteit in de keuze van de maker wordt dan belangrijk, niet de originaliteit van de maker zelf. We zijn blij dat drie deelnemers aan bronvermelding hebben gedaan.

Ondanks de vorig jaar gehouden bijeenkomst over het gebruikte geluid, blijft dit een zorg. De impact van een wagen kan door geluid gemaakt worden en gebroken. Net als vorig jaar liggen er kansen die niet worden benut. Geluid kan beter afgestemd worden op vorm en inhoud.

Positief is de aandacht die is besteed aan de afwerking van de wagens. Complete missers op dit gebied en wagens die uit tijdsnood mager zijn afgewerkt, zien we dit jaar niet.

Dank is er ook voor het tijdig aanwezig zijn op het veilingterrein en de zorg die ook daar is besteed aan de presentatie. Daardoor konden we alle wagens op die locatie optimaal beoordelen.

De jury herbergt verschillende disciplines. Fotograaf Maarten Corbijn doet als geoefend vastlegger een suggestie: tegen een hele grote en egale achtergrond gezien of gefotografeerd, komen de ontwerpen helemaal los van de straatbeleving, dus is het misschien een idee om, als de wind het uiteraard toelaat, een groot wit/grijs scherm op het veilingterrein neer te zetten, zodat de wagens 's ochtends vroeg allemaal achter elkaar éénmaal daaraan voorbijgaan: mooi om vast te leggen en helder om te beoordelen. Maarten heeft enkele foto's gemaakt die hij tijdens de bespreking van het juryrapport op 3 oktober graag laat zien.

We kunnen het juryverslag niet aanvangen zonder stil te staan bij de twee deelnemers die 's morgens op het veilingterrein wel zijn gezien, maar tijdens de stoet ontbraken.

De jury heeft uitvoering gegeven aan het protocol Jurering Corso Zundert, waarin staat dat de presentatie in de stoet wordt beoordeeld. De twee hebben van de jury geen waardering in punten ontvangen en ontbreken om die reden in de uitslag.

We hebben gemeend er goed aan te doen wel een verslag van deze twee in het juryrapport mee te nemen, op basis van wat 's ochtends op het veilingterrein is gezien.

De inleiding van dit juryrapport is langer dan u gewend bent. We hopen dat het iedereen een extra inzicht geeft in de stemming die bij de jury heerst. We hopen dat het juryrapport prikkelt en het maximale aan creativiteit losmaakt voor het volgende corso.

Veldstraat

04 Op hoogte

niet geklasseerd

0 punten

Foto: André Rokx

Tussen het gebodene van dit corso, is Op Hoogte een welkome afwisseling.

De compositie van de omgekeerde torso, de werking van het perspectief, de spiegeling van het glas, onder meer door het spel met de spiegelende stroken. Het zorgt allemaal voor een spannend beeld dat extra goed tot zijn recht komt als de zon schijnt.

De vraag blijft hoe groot het effect en de beleving in de Zundertse straten is. Getwijfeld wordt of de draaiing in de glazen gevel voldoende is om aan beide kanten van het parcours te kunnen genieten van het spiegeleffect. We zullen het niet weten, want deze wagen blijft uit veiligheidsoverwegingen op het veilingterrein staan, wat bijzonder spijtig is.

Qua anatomie oogt het hoofd van de glazenwasser te klein en is de vorm van de hand met spons niet fraai. De rest van het lichaam voldoet op dit vlak. Wel mag er meer onderscheid zijn tussen de kleuren van de broek en de huid. Het kleurgebruik imponeert overigens in zijn geheel weinig.

De spons kan meer accentuering gebruiken. Hij wordt duidelijker als er bijvoorbeeld water uit sijpelt. De spons vervangen door een trekker is een andere optie.

Goed uitgewerkte details zijn het plankje waarop de alpinist zit en de touwen waaraan hij hangt. Dit zijn echt dunne draden die subtiel in de doorsnede ophouden. Aan de andere kant maken deze de wagen iets te letterlijk.

Een aspect dat minder uit de verf komt, is de suggestie dat op hoogte wordt gewerkt. Dat is net wat deze wagen niet in zich heeft. De hoogte wordt gemist waardoor niet wordt voldaan aan de verwachtingen.

Het idee van de glazenwasser wordt overschaduwd door de gedachte dat iemand aan een rotspunt hangt of een wolkenkrabber beklimt.

Klein-Zundertse Heikant

10 Tecnica di Natura

niet geklasseerd

0 punten

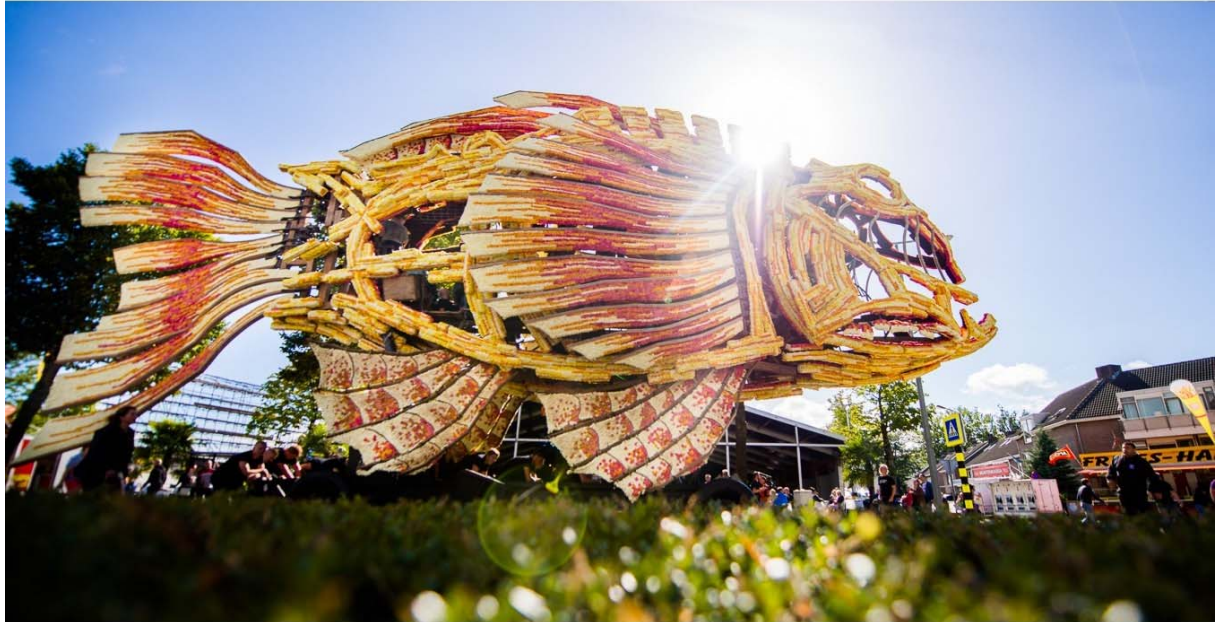

Foto: Malou Evers Fotografie

Het concept waarmee overduidelijk gerefereerd wordt naar Leonardo Da Vinci, is met een eigen smoel weggezet.

Het totaalbeeld is compact en dynamisch, biedt een fraai vormgegeven lijnenspel en is mooi van kleur, waarbij de overgangen van de kleuren positief opvallen.

Het tempo en de langzame bewegingen van de kieuwen en staart van de vis klopt met de snelheid waarin een corso voorbijtrekt. Het theatrale effect van deze bewegingen is groot. De expositie van de subtiële techniek aan de binnenzijde is vaker gezien, maar krijgt een extra dimensie doordat de figuratie zo hoog zit en deels zelfs overhangt, vóór de eerste wielen. De halfopen afwerking is effectief, het hoort er heel mooi bij en zorgt voor een versmelting van techniek en natuur, wat de titel van de wagen aangeeft.

De keuze voor aanvullende materialen als hout en touw is helder en mooi.

Een moedige wagen die de waardering van het publiek verdient. Niet stilstaand op het veilingterrein, maar rijdend. Helaas mag dit niet zo zijn. Moed is nodig om de knoop door te hakken en uit veiligheidsoverweging niet deel te nemen. Ook daarvoor is er waardering.

't Kapelleke

07 Bevangen door de Wind

18^e prijs 400 punten

Foto: Erwin Martens

Een waagstuk dat niet geslaagd is. Lovenswaardig is de keuze voor eenvoud en het gebruik van beelden van Gil Bruvel als uitgangspunt. Echter, waar in de beelden van Bruvel een bewuste uitsnede wordt gemaakt en hiaten en vervormingen ontstaan in het beeld, is deze vorm gesloten en af.

Wat overblijft zijn twee holle spookgezichten waarbij de associatie met de wind ontbreekt. De slierten/haren zijn te kort, stomp en missen een subtiële wapperende beweging. De gezichten ogen neutraal, uitdrukkeloos. Ze worden niet vervormd door de felle tegenwind die wordt gesuggereerd.

Daardoor wordt ieder onderdeel een vraag. Waarom twee figuren? Waarom lijken deze op elkaar? Waarom gaan ze geen relatie met elkaar aan? De interactie tussen de twee beelden ontbreekt.

De wind die vanuit de wagens richting het publiek moet blazen, gaat verloren door de natuurlijke wind die deze zondag al aanwezig is. Dit had het lege vlakke beeld extra kracht bij kunnen zetten. De aansluiting bij de toch wel prestigieuze titel 'Bevangen door de wind' ontbreekt, dit moet meer zijn dan twee mensfiguren, opgebouwd uit windbanen met her en der opengevallen plekken. Het vergt een enorm raffinement om met een dergelijk lijnenspel tot een goed en overtuigend beeld te komen. Het lijkt eenvoudig, maar dat is het niet.

En toch een compliment voor de keuze van dit ontwerp. Een mislukt waagstuk is voor de ontwikkeling van het corso wellicht waardevoller dan een geslaagde veilige keuze.

Achtmaal

08 Opgesloten

17^e prijs 416 punten

Foto: Erwin Martens

Het unieke karakter van Corso Zundert is dat er met dahlia's gewerkt wordt. Inherent daaraan is de uitdaging dat je beperkte kleuren hebt. Deze wagen slaat een andere weg in. Een doodlopende, wat de jury betreft.

Het kleurgebruik is weinig subtiel en de combinatie van groen met paars verdient weinig waardering. Door het spuitwerk doet de wagen carnavalesk aan. Het gegeven dat hier bloemen op de wagen zijn getikt, doet er bijna niet meer toe. Er zijn andere manieren te bedenken om de kleuren te verbeelden.

Door het spuitwerk wordt de wagen vettig, naar en vies. Misschien is dat juist de bedoeling, ter versterking van de voorstelling. Artistiek wordt het op deze wijze geen hoogstandje. Het is juist de uitdaging om dit met het kleurenpalet van de dahlia's te verbeelden.

De statische en zware compositie met drie figuren is qua uitdrukking niet sterk weggezet. Bij het opgesloten zijn, verwacht je gespannen en angstige aangezichten, geen holle gaten. De kunststoffen details van spinnen en ratten zijn overbodig, lijken rechtstreeks vanuit de fopwinkel op de wagen te zijn geplakt.

Wel is er waardering voor de kettingen, sloten, spijkers en het groene 'snot' dat uit de wagen loopt. De beweging van de zich openende kist biedt weinig suspense. Net als de wagen en het geluid blijft de wagen in het horror-cliché hangen. Je bent er zo op uitgekeken.

Poteind

09 Bezig!

16e prijs 428 punten

Foto: Erwin Martens

In de natuurgetrouwe werkelijkheid is een bijenraat een ongelooflijk mooie en krachtige vorm. Als je daarmee gaat spelen, moet je weten wat je doet. Hier ontstaat een gefriemel dat niet het bezige van een bijenvolk typeert, maar wel de onhandigheid van de ontstane vorm van de wagen bevestigt.

Door de te smalle opbouw van de wagen lijkt de honingraat een vlak wandje die het 3d-effect van de kleurschakering moet hebben. Het is te weinig geraffineerd, te veel een klomp. De titel 'Bezig!' suggereert dat er veel beweging te zien is, net als het van een afstand aanzwellende geluid die suggestie wekt. Het heftige en voorspelbare gezoem overschreeuwt echter het beeld. Het bewegen van de bijen gebeurt in slow motion en dat past dan weer niet bij het tempo van het geluid, dat een veel hogere snelheid van beweging suggereert. Beeld en geluid zorgen samen voor één beleving en die moet dan wel kloppen. De trage bewegingen doen in dit geval afbreuk aan het geheel, in plaats van deze te versterken. De bijen zijn mooi gemaakt, vooral de ogen en vleugels (goede keuze van materiaal). Ze maken ook indruk vanwege het vele werk dat hiermee gemoeid is. De kleuren van het geheel zijn in orde.

Al met al zijn idee en uitvoering van Bezig! te weinig verrassend. De keuze voor een afbeelding uit het dierenrijk voelt als te gemakkelijk. Het publiek mag meer uitgedaagd worden dan het simpelweg te bieden waar het voor komt.

Markt

18 Waterbak

15e prijs 429 punten

Foto: Erwin Martens

Een spektakelstuk, maar helaas één met nogal wat gebreken. Met de vorm van de paarden laten de bouwers zien veel vakmanschap in huis te hebben. Juist daarom is het teleurstellend dat de gehele presentatie tegenvalt.

De wagen imponeert vooral door het formaat. Het classicistische tafereel is van afstand nog aansprekend, maar van dichtbij houterig en statisch. Het zit hem ook in de details. Bij de snelheid die wordt gesuggereerd zie je de spaken van de kar niet, hebben paarden de bek open en zitten de menners minder stabiel op hun bankje. Juist omdat het tafereel verwijst naar de romantische classicistische beelden, vallen de details extra op en doen ze afbreuk aan de totale compositie.

De figuren zijn slecht vormgegeven, houterig. En de teugels ontbreken. De menners ogen als een wielrenner die hulpeloos zonder fiets over de finish komt.

De kleurkeuze is weinig aansprekend. De inkleuring in paars, lila en wat witte accenten is op veel plekken onnavolgbaar. Het is te veel een lappendeken, wat afleidt en het bedoelde effect onderuithaalt.

De titel is goed gekozen waardoor de aandacht ook uitgaat naar de onderkant van de wagen, waar een laag gesealde dahlia's de suggestie van een waterbak bij het paardenrennen wegzet. Dit 'water' blijft te veel het karakter en textuur houden van de rest van de wagen.

Het jammere van deze wagen is vooral dat het originaliteit mist en een gevoel oproept van *'been there before'*.

De Berk

03 Contra

14^e prijs 434 punten

Foto: Erwin Martens

Een interessant idee, mager in de uitvoering. Het probleem van deze wagen is dat de compositie van de contravorm niet klopt. Zowel de bovenste als de onderste vorm is te klein, waardoor de draak te weinig het product van de rubberen mal is. De mal kan nooit herbergen wat er in heeft gezeten. Aan deze wetmatigheid wordt getornd met als bijkomend gevolg dat het onderste deel van de mal plat is en het bovenste element nogal zwaar vormloos wordt en meer wegheeft van een gedrapeerd gordijn.

De draak zelf is nogal stereotiep, wat een uitgangspunt kan zijn voor een massaproductie, mocht dit in beeld zijn gebracht. Dat moet dan in die context ook worden waargemaakt.

Subtiel en mooi uitgewerkt is de breeknaad op het gips van de twee mallen.

Waardering is er voor het wit van de 'gipsen' draak, minder is die er voor de 'zware' paarse kleur. De schroeven van gedroogde bloemblaadjes en bijna onzichtbare vleugelhoeken zijn mooi en overtuigend tot in detail. Hetzelfde geldt voor de tanden en nagels van de draak.

Met een statische wagen is niets mis, deze moet dan wel wat extra's of spanning bieden. Of uitmunten in perfectie en dat is hier niet het geval.

Raamberg

11 Orgel...

13^e prijs 478 punten

Foto: Erwin Martens

Het beeld zorgt voor verwarring bij de jury. Dat is goed! Maar ook voor verdeeldheid.

Bijvoorbeeld over de functie van het beeld van Madonna op de wagen. Bij de een is dit een afwijkend en onbegrepen element, voor een ander zet het beeld in combinatie met het gepimpte orgel een goede sfeer neer voor een hedendaags feest.

De wagen wordt gewaardeerd als entertainment en is vermakelijk, maar wordt ook gezien als een decorstuk voor een band. Volgens de beoordelaar met die laatste mening is Orgel zelfs 'rijp voor diskwalificatie' omdat een wagen naar de mening van dat jurylid niet bedoeld kan zijn als decorstuk voor figuratie.

Orgel wordt als beeld beoordeeld als niet harmonisch vanwege de rare symmetrie. De orgelpijpen aan de uiteinden lijken wel draperieën. Die in het midden zijn dan weer 'mooi dansend'. De kleuren worden binnen de verdeelde jury zowel geapprecieerd als 'weinig smaakvol' genoemd.

De opgestapelde geluidsboxen en de kabels komen iets te slordig over. De functie daarvan is niet bij iedereen helder, zeker niet als de kabels lijken op die in een computer. Al wordt ook daarover binnen de jury wisselend gedacht en wordt het ook gezien als een chaotisch lijnenspel met een knipoog naar al het elektronische geweld waar de tegenwoordige muziek wordt gepresenteerd.

De presentatie met muzikant en zangeres wordt zowel positief als negatief beoordeeld. Van 'had subtieler gekund en minder duidelijk geplaybackt' tot 'een absolute meerwaarde'.

Stuivezand

14 Wildebeest

 12^e prijs 503 punten

Foto: Erwin Martens

Op de wagen is weinig aan te merken, hij is mooi van kleur en krachtig van vorm. Al worden de kleurschakeringen ook grof genoemd, wat de leesbaarheid van de compositie niet helpt. De kleur wordt mede bepaald door gedroogde dahlia's.

De kudde maakt vooral indruk door zijn volume, niet door zijn verfijndheid. In het centrum van de wagen wordt de samensmelting onoverzichtelijk.

De wagen is een uiting van ambachtelijk vakwerk, met een speciale vermelding voor de hoorns die zijn voorzien van een fluweelacht bloemencement.

Het grootste probleem van deze wagen is het gebrek aan originaliteit. Wat moet het beeld van de gnoes bij ons oproepen? Het beeld blijft niet lang hangen omdat het verhaal rondom de wagen dat niet doet. Vaker zijn kuddes samengesmolten op een realistische manier waarbij niks met de gegevens van het dier zelf is gedaan, dan alleen de opstapeling van het aantal en dat is jammer. Op deze thematiek zit sleet.

Wernhout

15 Retouche!

11^e prijs 505 punten

Foto: Erwin Martens

Een originele poging om een modern thema – het digitaal retoucheren van beeld – uit te drukken in een corsowagen. De vrouwentorso is aan beide kanten gelijk waardoor iedereen de wagen volledig kan zien en beleven. De vrouw heeft een prachtig volle bos rode haren en een sexy houding.

De geluiden roepen de gehaastheid en perfectie van de modewereld op. Het beeld is krachtig en laat zich zelfs van zeer grote afstand makkelijk lezen. De hoekige vlakken die de nuances in de huidskleur moeten verbeelden, lijken te verwijzen naar de pixels van het digitale beeld, maar ze weten dat bijna nergens waar te maken. De grofheid van de grafiek en vlakverdeling doen afbreuk aan het geheel, want de schoonheid van het aangezicht vraagt juist om een subtiele overgang, geen verdeling in vlakken, waarbij de kleur rood wel erg overheersend is.

De tweezijdige vrouwelijke buste is voorzien van metalen retouche-cirkels die we kennen van Photoshop.

Jammer is vooral dat het retoucheren van het model zo weinig zichtbaar is. De cirkels met folie bewegen zich vóór de vrouwenfiguur, maar veranderen daar niets aan. Het is een theatrale verwachting van het nóg mooier maken van de rode schone, die niet wordt waargemaakt. De cirkels roepen nu meer vragen op dan dat ze iets vertellen, het zijn er ook zoveel dat ze er eerder als een losse laag op liggen, dan interactie vormen met de wagen. De wagen mist hierdoor spanning.

De opzet kan dan nog zo origineel zijn, als de uitvoering te wensen overlaat, dan valt het idee om. Gezien de ontwikkelingen van technieken in dit corso, hadden hier mogelijkheden gelegen, met bijvoorbeeld kantelende blokjes.

Laarheide

19 Waterbuffalo

10^e prijs 508 punten

Foto: Erwin Martens

Het vooraanzicht is indrukwekkend. Een prachtige kop van een buffel die water spuit, is veelbelovend. Voorbijtrekkend wordt de wagen in rap tempo minder. De zijkant wordt een paarse brei. Wát een contrast in kwaliteit tussen de imposante voorkant en de rommelige achterzijde.

Het verhaal van de modder waarin allerlei organismen voorkomen, lijkt een alibi om nog meer beestjes aan het dierentaferaal toe te voegen. Over de kwaliteit van deze toevoegingen wordt binnen de jury wisselend gedacht. Waar de een deze omschrijft als 'infantiele knuffels met weinig detail' en 'een wat flauwe verzameling van beestjes die niet écht geloofwaardig worden', vindt een ander ze 'humorvolle details, sfeervol, verfijnd, mooi qua beweging en leuk gemaakt met alternatief materiaal, waarmee de rug van het dier langzaam een landschap wordt'. Daaraan wordt wel gekoppeld dat de rug en onderkant te massief zijn, waardoor het dier een ongedefinieerd volume is. Het gewriemel haalt de kracht van het beest onderuit. Het afdruipe water komt over als een opgeschilderd motief en verliest daardoor aan kracht.

Gevoelens van waardering, maar ook van bevreemding zijn er bij de kleuren die meteen de vergelijking met de 'Milka-koe' niet kunnen weerstaan. Wat overblijft is een wagen die heel veelbelovend begint en enigszins teleurstellend eindigt, met twee zeer uiteenlopende kwaliteiten.

Rijsbergen

01 Slapende Reus

9^e prijs 511 punten

Foto: Erwin Martens

Een massieve en goed uitgewerkte wagen met een mooie kleurschakering en volledig opgebouwd uit sierlijk krullende ornamenten waarmee het geheel de natuurlijke weergave overstijgt.

De dieptewerking door het gebruik van verschillende kleuren dahlia's is prachtig gelukt. Hij is prachtig van kleur, bijna echt goud!

Toch overstijgt deze actieve slaapstand van de koning der dieren niet de subtop van dit corso. Er is weinig verrassends aan. De bewegingen die je verwacht, blijven uit, waardoor er theatraal niet het maximale uit is gehaald. Het blijft een beetje hangen tussen een standbeeld en natuurfilm.

De wagen is vooral mooi en fotogeniek. Maar hij mist originaliteit en mag meer aan gelaagdheid hebben. De aabare leeuw vraagt in dit corso om een verdiepingsslag. Op deze manier is hij te oppervlakkig uitgewerkt. Het gebruikte geluid, dat inhangt tussen brullen en snurken, ligt erg voordehand.

Laer-Akkermolen

06 Speels

8^e prijs 513 punten

Foto: Erwin Martens

De kubistische benadering van de speelse vossen is krachtig en wordt als spannend ervaren. Ze leveren een impressionistisch natuurbeeld op en geven het geheel het eigen handschrift van de makers en ontwerpers.

De opbouw van voor naar achter is goed, met een helder vooraanzicht en een duidelijke staart. Van de hoogte is prima gebruik gemaakt. De compositie is overzichtelijk, er is goed doorheen te kijken en het beeld wordt niet verstoord door duwers. Gelukkig ontbreekt de geluidsband met obligate dierengeluiden.

Veel waardering is er ook voor de kleuren, waarbij de vlakverdeling van waarde blijkt. Speels is tot in de puntjes verzorgd, de mimiek en houding van de dieren zijn prima. Schoonheid en klasse. En toch....

De wagen mist originaliteit. Waarom wordt dit vakmanschap niet toegepast op een uitdagender ontwerp? Ondanks alle complimenten levert Speels een déjà-vugevoel op.

't Stuk

17 Apport!

7e prijs 549 punten

Foto: Erwin Martens

Hoewel één van de vele dierenvoorstellingen van dit corso is Apport! erg origineel van idee en uitvoering. Een dierentaferel kan dus wél interessant zijn.

Het komt over als een 'still' uit een film met een bijzondere keuze voor het fragment en de positie van de camera (onder water). De actie die in de scene zit is frivol en aanstekelijk. Zoals een schilderij van Hopper bevriest de wagen het moment van de duik op de bal.

Op de route komt deze vertoning nóg beter tot zijn recht, de honden duiken letterlijk de straat in, alsof deze ondergelopen is met water.

De luchtbellen die de duik in het water verbeelden zijn goed gemaakt en leveren het juiste realistische effect. Hierdoor komt het theatrale aspect van de wagen – de spanning bij het gevecht om de bal – tot volle wasdom. Hier biedt alternatief materiaal een uitstekend effect, dat de bloemen niets in de weg zit.

De gele hond heeft een vrolijke kop, die zijn speelsheid verradt en tegelijkertijd het plezier van de makers. Het geheel komt prachtig los van het onderstel.

Een opmerking wordt wel gemaakt bij de vorm en kleur van de teckel die zijn grotere soortgenoot te snel af is. In eerste instantie wordt deze niet als teckel herkend. Hij wordt zelfs aangezien voor een vis. De houding laat naar zich raden. De teckel is - ook door de donkere kleur - te weinig leesbaar. Het beweeglijke beestje verdient beter.

De Lent

13 Krachtstroom

6^e prijs 556 punten

Foto: Erwin Martens

Met veel lef is dit ontwerp – op basis van Choi + Shine Architects – weggezet. Soms schuurt een ontwerp van een corsowagen tegen een minimum van volume aan, terwijl dit heel spannend kan zijn. Geen grote en zware vormen, maar tot leven gewekte elektriciteitsmasten die het minimale opzoeken en samen toch een grotesk totaalensemble vormen.

De kracht wordt weergegeven in sterke figuren. Hier is lef getoond en risico gelopen, want de uitvoering kan ook mislukken. Dat is niet het geval. De theatrale toevoeging is van groot belang. Lichteffecten en de bijbehorende knetterende geluiden geven de energiereuzen een extra dimensie.

Het geslaagde effect van de vonk had nog meer en nog duidelijker aanwezig mogen zijn, met meer vonken belicht. Ook is de variatie in de vormen van de masten te beperkt om drie wagens lang te boeien. Daar is winst te behalen.

Het elektrohuisje achter het geheel sluit het beeld weer aan op de dagelijkse werkelijkheid.

Dat de duwers visueel zijn weggewerkt in een soort 'boerka' werkt goed.

De gebruikte kleuren zijn goed. Die van de 'betonnen' voeten van de masten en het elektriciteitshuisje zijn niet overheersend en dus niet storend, in goed evenwicht met de rest van de kleurstelling.

De in beton gedrenkte dahlia's zien we meer als goed gebruikt alternatief materiaal dan als ontkenning van de bloemen.

De wagen is mooier zonder de grote zwarte proppen in de masten, waarin de speakers zitten. Ze doen mee in het beeld, omdat de vogels ook zwart van kleur zijn.

Tijdens de optocht wilde een duif op de elektriciteitsdraden gaan zitten.....missie geslaagd!

Klein Zundert

12 Vortex

5^e prijs 564 punten

Foto: Erwin Martens

In dit geval van bronvermelding is een bestaand kunstwerk van Wim Delvoye vertaald naar een eigenzinnige variant. Door de toevoeging van kleur en extern materiaal in de vorm van glas-in-lood wordt het een authentiek ontwerp. Een kerk die als een wervelwind door de straten rijdt, krijgt ook iets symbolisch. Alsof hij je naar binnenzuigt met een onontkoombaar lot, of de kerk die je juist de wijde wereld in slingert en het aardse met het hemelse verbindt. Tot in het diepst is de wervelwind geloofwaardig. Wat op het eerste oog komt aanrollen als een stuk kathedraal, wordt voor je ogen uiteengerukt door het natuurgeweld. Mooi is te zien hoe de transparantie door het hele beeld overeind blijft en hoe het glas-in-lood overal steeds in kleine flarden terug blijft komen. Door de meerdere open vlakken wordt het nooit een te groot blok van bloemen.

De kleuren zijn prachtig. De skeletachtige structuur met het fijne draadwerk waaruit de draaikolk is opgebouwd, maakt de sculptuur imposant. De verwerking van het gekleurd glas is bij dit beeld een noemenswaardig pluspunt.

De voorkant had iets spannender kunnen zijn door de ramen wat verschil in hoogte te geven. Jammer is dat de bombastische muziek het beeld niet ondersteunt, maar er eerder afbreuk aan doet. De plichtmatige beat maakt het natuurgeweld ongeloofwaardig en kan beter weggelaten worden. Liever horen we een heftig stuk orgelmuziek of de toevoeging van klassieke muziek met fragiele klanken die het beeld aanvullen in plaats van overschreeuwen.

Molenstraat

05 Fanfare

4^e prijs 570 punten

Foto: Erwin Martens

Fanfare is een mooie en speelse compositie met een prachtig uitgewerkte chaos in de verkreukeling van de uitgeknipte en verfrommelde tekening van een fanfare. Deze gaat van plat naar 3d.

Naar het midden toe wordt de rij muzikanten voor een enkel jurylid toch een brei van op elkaar geduwde figuren. Het wordt daarin jammer gevonden dat de vorm klontert en niet overeind blijft als de uitgeknipte rij muzikanten.

Een ander vindt dat binnen de kreukelige chaos het beeld goed leesbaar blijft. Die ziet de structuur als een mooie uitdaging voor het publiek om het beeld in gedachten te herstellen, waardoor het de moeite waard is om lang en intensief naar te kijken.

De presentatie is kleurrijk en de toevoeging van deze muziek een schot in de roos. De presentatie wordt goed doorgetrokken in het bijbehorende klankbeeld want de muziek is al net zo verfrommeld als het plaatje zelf. Helaas is de verstrooiing in de muziek tijdens de optocht minder helder dan 's ochtends op het veilingterrein.

De wagen voelt vernieuwend door de context met de muziekkorpsen als uitgangspunt te nemen. Dit ontwerp is uniek en kan slechts eenmaal vertoond worden.

Het thema waarbij de twee elementen van Corso Zundert worden samengebracht (muziekkorpsen en wagens) is een prachtige verbindende vondst.

Schijf

16 Valse Hoop

3e prijs 577 punten

Foto: Erwin Martens

In één beeld een heel sprookje vertellen, dat is knap. Een 'vette' kikkerkoning die bovenop zijn schat zit en wat treurig hunkert naar de bevrijdende kus van de mooie prinses. De poten krullen traag en organisch om het met edelstenen bezette kruis. De lippen tuiten sensueel. Met liefde en vakmanschap wordt Valse Hoop getoond. De wagen ontroert jong en oud. Het contrast tussen de kleuren van de kikker en zijn schat had niet mooier gekund. De detaillering en het gebruik van andere materialen, zoals de ketting, maken indruk. De bewegingen zijn verfijnd, met als hoogtepunt de 'keelzak' van de kikker en het daarbij horende geluid.

De vertoning wordt opgevat als meer dan een sprookje. De titel maakt in combinatie met het tafereel de wagen dubbelzinnig. Een kikker die een grote hoeveelheid juwelen knuffelt, onder meer een gedecoreerde crucifix, kan als beeld ook opgepakt worden als spottend met het geloof. De perfect kitscherige opmaak van de wagen ondersteunt de dubbelzinnigheid. Boerend en kwakend komt hij langs met een mierzoet verhaal. Hij roept daarmee een Jeff Koonsgevoel op.

De perfectie van het beeld heeft als nadeel dat het precies voldoet aan de regels van een sprookjesfiguur waardoor het toch enigszins cliché is.

De stemming binnen de jury over deze wagen is niet unaniem, want Valse Hoop wordt door een enkeling ook gezien als kinderachtig en te kakelbont.

Helpt Elkander

02 Menskracht 12

2e prijs 614 punten

Foto: Erwin Martens

Prachtig, hoe in deze presentatie de oude technieken om toneelgeluiden en decorbewegingen te produceren, als uitgangspunt zijn genomen. En hoe de techniek in beeld gebracht wordt.

Het tafereel is origineel, van een zeilschip en een containerschip op een onstuimige zee met de bijbehorende dreigende wolkenpartij. De geluiden van storm en golven geven het gevoel dat je op zee bent.

Bij het passeren van de wagen ontvouwt zich een verrassing. Het tafereel blijkt een negentiende-eeuws decor (van bloemen) te zijn met technieken, door menskracht bewogen. Menskracht 12 toont de verbinding tussen windkracht en de rol van de mens, wat de beweging en de inzet van figuratie van Corso Zundert op een heel nieuw level brengt. In kleur is gekozen voor een mooie schakering, waarin de schuimkoppen de zee afmaakten en de boten lieten dansen.

Deze wagen laat de kracht zien van een transparant ontwerp, waar de toeschouwer volledig doorheen kan kijken en geen confrontatie krijgt met een enorme bloemenmuur.

Op Menskracht 12 is weinig aan te merken. Of het moet zijn dat de boten nét wat te veel bordkarton zijn gebleven. Het zeil had wellicht ook van bloemen gekund, net als het containerschip. De overhellende bewegende ronde vormen zijn als woeste wolken niet helemaal overtuigend.

Tiggelaar

20 Gevaarlijk Transport

1e prijs 647 punten

Foto: Erwin Martens

Superieur op elk terrein, een totale belevenis die een ijzersterk concept van theater en vormgeving samenbrengt. Alles heeft een functie en komt knap bij elkaar.

Het is perfect uitgevoerd van concept tot realisatie en met oog voor detail. Van de motor die het gevaarlijk transport begeleidt tot de kleding van de medewerkers van het transportbedrijf. Van de muziek tot het acteerwerk.

De draak mag stereotiep zijn, toch maakt hij een enorme indruk. Vooral in combinatie met het spel waarmee het gevaarte door de straten getransporteerd wordt. Het geluid, de rook uit de snuit, zwaailichten, escorte en de bewegingen in verschillende gradaties, van grotesk tot uiterst subtiel. Alles draagt bij aan een overdonderde presentatie.

Een fantastische vondst is het onderstel met het enorme aantal wielen dat het 'convoi exceptionnel' mooi hoog op de poten door de straten torst. De soundtrack ondersteunt het spektakel van de losbrekende draak, in plaats van het te overschreeuwen.

De vormgeving van de draak is net zo prachtig als de presentatie ervan. Met sterke structuren in het reliëf en mooie kleurschakeringen. Met al zijn sprietten en platte ruige kop wordt een fantaseschepsel neergezet dat helemaal de juiste emotie oproept.

De entree op het veilingterrein was voor de juryleden onvergetelijk. Een minpuntje is dat het inleidende verhaal tijdens de optocht veel te lang was en eigenlijk overbodig. Wat niet wegneemt dat voor álle juryleden Gevaarlijk Transport de onbetwiste nummer één is van Corso Zundert 2016.

Pluim van de vakjury

Voor de vijfde maal deelt de jury een speciale vermelding uit in de vorm van een **Pluim van de vakjury**. De jury heeft er twee toegekend.

Voor **Menskracht 12** vanwege het gebruik van oude technieken uit de theaterwereld, door menskracht voortbewogen en het live en analoog produceren van theatrale geluiden: de donderplaat en windmachine, zoals deze door Wagner zijn ontwikkeld. Daarmee wordt menskracht 12 een uiterst originele versie van *'the making of'*.

Voor **Fanfare** vanwege het fraai samenbrengen van de twee elementen die Corso Zundert traditioneel bevat: wagens en muziekkorpsen. Deze twee worden op een humoristische wijze gesublimeerd. De vakjury ziet in de presentatie ook een statement met een knipoog naar de discussie over de toevoeging van fanfares voor en achter de wagens.